

جایزه اصلی در کل پروژه ابتکار یک جاده - یک کمربند است. ایران سازمان دهی کننده جغرافیایی و ژئوپولیتیک خاورمیانه بالقوه بزرگ تر است با جمعیتی بالغ بر ۸۰ میلیون نفر، که تحصیلات بالایی دارند، و سرزمینی که هر دو منطقه هیدروکربنی را در بر گرفته است؛ یعنی خلیج فارس و دریای خزر. چینی ها مشغول سرمایه گذاری در ایران هستند؛ آن ها معادن ایران را استخراج می کنند و برای ایران خطوط ریلی می سازند؛ بنابراین نخستین عنصر ابتکار کمربند و جاده، همین جاده ها، خطوط ریلی و خط لوله ها هستند، و این باعث ایجاد یک اتحاد ارگانیک مستحکم بین ایران و چین شده است.

سلسله تانگ در قرن نهم مسیرهای تجاری مستقیم و رو به سوی شمال شرق ایران داشت؛ بنابراین این پروژه در امتداد تاریخ چین است. موضوع بعدی درباره ابتکار یک جاده - یک کمربند این است که چین، جوهری است که به دوران باستان بازمی گردد، اما اگر خوب نگاه کنید، جز در دوران سلسله مینگ در اوایل قرن پانزدهم که چین از ناوگان های گنج دریایی کینگها بهره مند بود، این کشور از نظر سنتی، قدرت دریایی ناچیزی داشته است. چین یک قدرت واقعی دریایی نبود، از همین رو، در طول تاریخش بیش از حد آسیب پذیر بود، اما ابتکار جاده - کمربند این مشکل را حل کرد. این ابتکار، چین را امن تر می کند و این امکان را به این کشور می دهد که بتواند روی ساختن نیروی دریایی بزرگی تمرکز کند که ایالات متحده را در دریای جنوبی و شرقی به چالش بکشد؛ با این حال، در ابتدا باید این مشکل بزرگ تاریخی در چین حل شود و این هدف چین است.

باز هم باید به تاریخ بازگردیم، زمانی که اروپا درگیر جنگ های وستفالی و موازنه قدرت بود، در آسیا در اوایل عصر مدرن و پس از آن، نظامی حاکم بود که نظام نه انشعابی یا نه شاخه نامیده می شد و چین قدرت برتر آن بود، هر چند یک امپراتوری مسلط و قوی به حساب نمی آمد. این نظم روشی برای هماهنگ کردن روابط قدرت ها بود. هنوز هم چینیان باور دارند (و این را اظهار کرده اند) که دیدگاه و خواست آن ها درباره آسیا خیرخواهانه و به نفع همه است و موجب ثروتمند شدن همه آسیا می شود. آن ها همزمان با دورتر شدن ایالات متحده از سواحل آسیا و فاصله گرفتن از سواحل چین بر این خواست تأکید کرده و شکلی ضعیف اما ایجابی از سیستم امپراتوری انشعابی پیشین را برقرار خواهند کرد.

نظام روسیه با نظام چین بسیار متفاوت است و این تفاوت به تاریخ و جغرافیای روسیه برمی گردد که نیمی از طول جغرافیای زمین را در بر گرفته است. روسیه یک قدرت زمینی کم امنیت است و از حفاظ های جغرافیایی و طبیعی کمی در برابر تجاوز خارجی بهره می برد؛ به همین علت از سمت غرب، توسط ناپلئون و هیتلر، مورد تجاوز قرار گرفت. همچنین لهستانی ها، لیتوانیایی ها، سوئدی ها و حتی شوالیه های تتونیک نیز این طمع را امتحان کرده اند؛ بنابراین روسیه از نظر تاریخی احساس ناامنی زیادی در مرزهای غربی خود دارد، با این حال به پیمان ورشو باز نگشت برای اینکه حفظ آن بسیار هزینه بر بود. روسیه به نظر به دنبال شکل دیگری از امپراتوری سنتی خود در اروپای میانه شرقی است که با امپراتوری چینی تفاوت هایی خواهد داشت. روسیه به علت احساس عدم امنیت، به مطلق گرایی و سلطه کامل تمایلی جدی داشته است.

با سفر به ایران متوجه می شویم ایرانی ها تمدنی غنی دارند که برابر با تمدن هندی ها، چینی ها و ژاپنی هاست؛ تمدنی که ریشه در جغرافیا دارد. امپراتوری فلات ایران از هخامنشیان در زمان باستان تا ساسانیان، مادها، پارت ها و امپراتوری های مختلف ایرانی، با یک حکومت مرکزی، از شرق مدیترانه تا شرق جایی را که امروزه افغانستان نامیده می شود، کنترل می کرده اند.

ایران